

Βεροίας Παντελεήμων: Προστρέχουμε στην Υπεραγία Θεοτόκο γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στην πενσθενή δύναμή της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Δευτέρας, 3 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στη Μικρή Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Επισκοπής.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς Σέ καταφεύγομεν».

Μία καρδιακή όμολογία του ιεροῦ ὑμνογράφου ἐπαναλαμβάνουμε καί ἐμεῖς ψάλλοντας κάθε ἀπόγευμα του Δεκαπενταυγούστου εἴτε τή Μικρή εἴτε τή Μεγάλη Παράκληση πρός τήν Παναγία μητέρα μας καί Μητέρα του Κυρίου μας.

Τί ὁμολογοῦμε; Ὁμολογοῦμε ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι μετά ἀπό τόν Θεό τό δεύτερο καταφύγιό μας. Εἶναι τό ἱερό ἐκεῖνο πρόσωπο πρός τό ὁποῖο σπεύδουμε σέ κάθε ἀνάγκη καί σέ κάθε δυσκολία τήν ὁποία συναντοῦμε στή ζωή μας προκειμένου νά βροῦμε βοήθεια, ὑποστήριξη, παρηγορία καί σωτηρία.

Καί εἶναι φυσικό γιά ἐμᾶς τούς χριστιανούς νά καταφεύγουμε πρός τήν Κυρία Θεοτόκο, γιατί γιά ἐμᾶς εἶναι μητέρα, μητέρα πνευματική. Καί ὅπως κάθε παιδί προστρέχει στή φυσική, στή σαρκική του μητέρα, ἔτσι καί ἐμεῖς καταφεύγουμε στήν Παναγία μας.

Ἄν ὅμως στή φυσική μας μητέρα προστρέχουμε ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στή μητρική της ἀγάπη πού τήν ὁδηγεῖ ἀκόμη καί στό νά θυσιάσει τόν ἑαυτό της γιά τό παιδί της, στήν πνευματική μας μητέρα, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, καταφεύγουμε γιατί ἔχουμε ἐμπιστοσύνη ὅχι μόνο στήν ἀπέραντη ἀγάπη της ἀλλά καί στήν παρρησία της πρός τόν Υἱό της καί στή πανσθενή δύναμή της.

Αὐτή τή διπλή ἐμπιστοσύνη πρός τήν Παναγία μητέρα μας ἐκφράζουμε ζητώντας της νά μᾶς διασώσει ἀπό κάθε κίνδυνο πού μᾶς ἀπειλεῖ, γιατί πιστεύουμε ὅτι μπορεῖ νά τό κάνει, μπορεῖ νά μᾶς σώσει καί νά μᾶς ἀπαλλάξει. Καί ἄν σκεφθοῦμε τή ζωή μας, ἄν σκεφθοῦμε τήν καθημερινότητά μας, θά διαπιστώσουμε ὅτι εἶναι ὄντως γεμάτη κινδύνους, κινδύνους πού ἀντιλαμβανόμεθα καί αἰσθανόμεθα, ἀλλά καί κινδύνους πού δέν συνειδητοποιοῦμε καί δέν σκεπτόμεθα, πρέπει ὅμως νά ἔχουμε κατά νοῦν.

Ζοῦμε σέ ἕναν κόσμο ἡ πορεία του ὁποίου ἐξαρτᾶται ἀπό πολλούς παράγοντες πού εἶναι ἀδύνατο νά ἐλέγξουμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ἀκόμη καί οἱ πιό ἰσχυροί του κόσμου. Διότι αὐτοί μποροῦν, ἐνδεχομένως, νά ἐλέγξουν τούς κινδύνους πού δημιουργοῦν καί οἱ ὁποῖοι ταλαιπωροῦν χιλιάδες ἀνθρώπους, ὅπως τούς πολέμους, πού βλέπουμε δυστυχῶς νά συμβαίνουν καί στίς ἡμέρες μας καί στήν περιοχή μας, δέν μποροῦν καί δέν μποροῦμε ὅμως νά ἐλέγξουμε ἄλλους κινδύνους πού μᾶς ἀπειλοῦν σοβαρά, ὅπως οἱ πυρκαϊές, πού κατακαίουν πολλές χῶρες ἀλλά καί τήν πατρίδα μας τίς τελευταῖες ἡμέρες μέ τραγικές συνέπειες γιά τούς ἀδελφούς μας πού βρίσκονται στίς πυρόπληκτες περιοχές.

Εἶναι ὅμως καί οἱ κίνδυνοι τῆς καθημερινότητος, πού ἐλλοχεύουν σέ κάθε μας βῆμα καί ἀπειλοῦν τή ζωή ἢ τή σωματική μας ἀκεραιότητα, τήν υἰεία μας καί τήν οἰκογένειά μας. Καί μαζί μέ αὐτούς εἶναι καί οἱ σοβαρότεροι κίνδυνοι, αὐτοί πού ἀπειλοῦν τήν ψυχή μας καί ἐπιβουλεύονται τή σωτηρία της. Εἶναι οἱ πειρασμοί καί

οί παγίδες τοῦ πονηροῦ, πού ἀγωνίζεται μέ κάθε τρόπο νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό, νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τήν Ἐκκλησία, νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν ἀγώνα μας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, νά ἀποσπάσει τήν προσοχή μας ἀπό τήν προσευχή, νά χαλαρώσει τήν ἀντοχή μας στή νηστεία, νά ἐξάψει μέσα μας πάθη καί ἀδυναμίες πού θά μᾶς ὀδηγήσουν σέ σύγκρουση μέ τούς ἀδελφούς μας καί κάποτε καί μέ τόν Θεό.

Ἀπό ὅλους αὐτούς τούς κινδύνους ὁμολογοῦμε ὅτι μπορεῖ νά μᾶς διασώσει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Καί δέν τό ὁμολογοῦμε μόνο, ἀλλά εἶναι καί πραγματικότητα, γιατί ὄντως ἡ Παναγία μας μπορεῖ νά μᾶς σώσει, ἐφόσον ἐμεῖς καταφεύγουμε σέ Αὐτήν καί τῆς τό ζητοῦμε μέ πίστη.

Δέν θά πρέπει ὅμως νά βρεθοῦμε στήν ἀνάγκη γιά νά τῆς ζητήσουμε νά μᾶς βοηθήσει καί νά μᾶς σώσει. Θά πρέπει νά τήν παρακαλοῦμε καθημερινά, νά λέμε συνεχῶς «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», γιατί οἱ κίνδυνοι ἐλλοχεύουν καί ἡ Παναγία μας τούς βλέπει καί τούς γνωρίζει καλύτερα ἀπό ἐμᾶς καί μπορεῖ νά τούς προλάβει καί νά τούς ἀποτρέψει, ἐάν ἐμεῖς ἐπικαλούμεθα τή βοήθειά της. Καί τό κάνει μέ μεγαλύτερη προθυμία καί ἀγάπη, ὅταν βλέπει ὅτι δέν καταφεύγουμε κοντά της καί δέν ζητοῦμε τήν προστασία της γιατί δέν ἔχουμε ποῦ ἄλλοῦ νά προσφύγουμε, ἀλλά γιατί γνωρίζει ὅτι τήν ἀγαποῦμε, ὅτι ἀγωνιζόμεθα νά τῆς δείχνουμε τήν ἀγάπη μας ὑπακούοντας στό θέλημα τοῦ Υἱοῦ της καί Θεοῦ μας, ὅπως ἔκανε καί Ἐκείνη, καί ὅτι πιστεύουμε ἀκράδαντα στή δύναμή της, δύναμη πού ἔχει λάβει ἀπό τόν Υἱό της καί Κύριό μας.

Ἄς παρακαλοῦμε, λοιπόν, καθημερινά καί διαρκῶς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἐπαναλαμβάνοντας μαζί μέ τόν ἱερό ὕμνογράφο τό αἶτημα καί τήν ὁμολογία: «Διάσωσον ἀπό κινδύνους τούς δούλους σου, Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καί προστασίαν».

